



امیرحسین ایران

اینکه من دائم تأکید می کنم احزاب باید در چارچوب نظام وقانون اساسی باشند هم از همین حیث است. بر اساس قانون اساسی سیاست های کلی نظام فرادست قوانین معمولی هستند یعنی سیاست کلی نظام در تصویب قانون باید رعایت شود. اگر رعایت نشود هیأت عالی نظارت حتما به آن ایراد خواهد گرفت. در تدوین سیاست های کلی نظام هم بیرون این مساله کار خوبی انجام شده است. من الان حضور ذهن ندارم که دقیقا به مواد مصرح درباره انتخابات اشاره کنم اما امیدوارم که مجلس این موارد را رعایت کند تا هم با بن بست هیأت عالی نظارت مجمع تشخیص مواجه نشود و هم بتواند کار را زودتر جلو ببرد.

■ **در این باره باتوجه به سابقه مجلسی وتشکیلاتی تان طرف مشورت مجلس قرار نگرفتید؟**

معمولاً در چنین مواردی نظر می دهیم وصحبت می کنیم اما در طرح هایی که الان از سوی مجلس در حال تدوین است هنوز به ما مراجعه ای نشده است. البته با برخی دوستان ارتباط داریم و با آنها صحبت می کنیم.

■ **فکر می کنید اینکه مجلس در سه ماه نخست فعالیت اش سه طرح انتخاباتی را کلید زده، منجر به تدوین طرح هایی قابل دفاع خواهد شد؟ بالاخره در دولت هم تدوین لوایح ممکن است دست کم ۵ یا ۶ ماه طول بکشد. اما اینکه در مورد انتخابات هم دولت پس از ابلاغ سیاست های کلی نظام لایحه جامع انتخابات را باصرف زمان و کار کارشناسی تدوین وتقذیم مجلس کرد. آن لایحه از سال ۹۷ در مجلس دهم ماند و حالا هم به نظر می رسد مجلس یازدهم قصد دارد آن را کاملاً کنار بگذارد وایده خودش را برای انتخابات تدوین کند. آیا شما به عنوان کسی که چندین دوره نماینده مجلس بوده این ادین شیوه قانون گذاری را می پسندید؟**

به باورم برای منفعت کشور مطلوب تر است که قانون گذاری از تدوین لایحه آغاز شود، زیرا بالاخره دولت برای کار کارشناسی روی لوایح دست گشاده تری دارد. لوایح معمولاً در کمیته های تخصصی، شوراهای برنامه ریزی و کارگروه ها بررسی و اصلاح و تکمیل می شوند. شاید به جرات بتوان گفت برای تدوین برخی لوایح هزاران کارشناس دانشگاهی وغیر دانشگاهی

کار را جلو ببرد.

■ **شماحدودیک ماه پیش در مصاحبه ای گفتید که قضاوت درباره این مجلس زوداست وشاید نمایندگان باحدود اختیارات خودوروند امور آشناباشوندو اشتباهات خودشان را اصلاح کنند. اما آنچه شاهد بوده ایم این است که اغلب نمایندگان باشعارهای معیشتی راهی مجلس شدند اما الان می بینیم که اشتباهیشان به سمت طرح های سیاسی سوق پیدا کرده است. آیا لزومی دارد که مجلس در فاصله کمی از آغاز فعالیت خود سه طرح انتخاباتی مطرح کند؟ آن هم در مورد موضوعی با این گستردگی وحساسیت. این مجلس اگر یکی دو طرح اقتصادی داشته یکی طرح توزیع قیرربا یگان بوده که شورای نگهبان برگشت داد. توضیح شما از این اتفاقاتی که در مجلس افتاده وبازهم تمایلات سیاسی بر حل مسائل اقتصادی غلبه دارد چیست؟**

من الان واقعاً این قضاوت را ندارم. فکر می کنم شما هم به عنوان یک رسانه به جای اینکه باحس ششم تان بحث کنید فهرست قوانین تقدیمی به مجلس را بگیرید واز زبانی کنید.

■ **ما در ۶۰ روزگی مجلس گزارشی در روزنامه ایران منتشر کردیم که نشان می داد به طور متوسط هر دو روز یک طرح اعلام وصول شده است...**

من با این بخش از سؤال شما مسأله دارم که می گوید اکثر طرح ها سیاسی هستند. برای من این گزاره محرز نیست. این چیزی است که باید شما مستندش کنید. اینکه عنوان ومحتوای این طرح های سیاسی چیست. شما دویا سه طرح سیاسی درشت در ذهن تان هست و می گویند اکثر طرح ها سیاسی است. در حالی که من اصلاً باورم این نیست وبرعکس شما می خواهم بگویم که اکثر طرح ها اقتصادی است.

■ **اتفاقاً آقای امیری قراهانی عضو هیأت رئیسه مجلس ره بناترکی گفته اند که ما ۲۰۰ طرح اقتصادی تقدیم هیأت رئیسه کرده ایم. آقای باهنر ۲۰۰ طرح اقتصادی آن هم در ۳ ماه چگونه تهیه می شود و قرار است کدام مشکل را حل کند؟**

حرف من این است که شما فرض تان را که می گویند اکثر طرح ها سیاسی است بر تحقیقات میدانی مبتنی کنید. برعکس این فرض هم اگر این طور مطرح شود درست نیست. حرف کلی ما این است که اصلاً ارائه صد یا دویست یا سیصد طرح درست نیست حالا چه این طرح ها سیاسی باشند و چه اقتصادی، چه بین المللی و چه فرهنگی و... اگر مجلس شورای اسلامی در طول ۵ یا شش ماه بتواند سه قانون مادر خوب تصویب کند خیلی بهتر است و آثارش بیشتر از ۳۰- ۴۰ طرح وقانون دم دستی است. در مورد عملکرد مجلس در حوزه تدوین طرح های اقتصادی هم باید گفت که بعضی دوستان احتمالاً هنوز در جریان همه مسائل نیستند. اینکه مجلس هر روز تصویب کند که مثلاً حقوق بازنشسته ها و کارمندان را اضافه کنید، کمک معیشتی هم به مردم بدهید، به آسیب دیدگان از کرونا هم کمک مالی کنید، مجانی هم درمان شان کنید و طرح هایی نظیر این غالباً با مانع تعارض با اصل ۷۵ قانون اساسی مواجه اند. خیلی خوب این کارها را با کدام پول انجام بدهیم. یک وقتی هم از بانک مرکزی می خواهند که اعتبار را تأمین کند که این خود تورم زا است. یا برعکس مثلاً ۱۰۰ نماینده طرحی را امضا کنند که دولت را موظف کند به اینکه از هفته آینده در کشور تورم وجود نداشته باشد. حال آنکه تورم منتظر قانون نیست. بلکه ده بیست عامل اقتصادی دست به دست هم می دهند وتورم را ایجاد می کنند. طرح ها ولوایح وقوانین باید آن علت ها را بر برسی وبرطرف کنند والا تورم گوش به حرف قانون نمی دهد که با وضع قانون از بین برود. تورم بر اساس قوانین اقتصادی کار می کند.

می کنند و درمی روند. بله اگر مجلس بتواند با دو، سه یا چهار قانون درآمدهای مالیاتی دولت را افزایش دهد آن وقت می تواند در ازایش بگوید حال این بارانه را هم پرداخت کنیم، این حقوق را هم افزایش بدهیم و... والا اگر قرار باشد مجلس بشود مدیر هزینه، دولت هم بشود مدیر هزینه آن وقت متولی ومدیر درآمد کشور چه کسی است.

■ **از این سخن آخر شما من با می کردم به اظهاراتی که قبلاً داشته اید و گفته اید معتقدید کشور را باید هر سه قوه در کنار یکدیگر اداره کنند. آیا الان چشم انداز مثبتی پیش روی اجرایی شدن این ایده خدوتان می بینید؟ یا برعکس باز نزدیک شدن به بحث های انتخاباتی باید منتظر افتراق بیشتر و اختلاف نظر ها تنش های بیشتری باشیم؟**

بله این یکی از اشکالات جدی اداره مملکت است. هر چند مونتنسکیو که اصل تفکیک قوا را مطرح کرد قصد این را نداشت که قوای سه گانه کشوری را در مقابل با هم ومنفک از هم اداره کنند. سه قوه باید در کنار هم و مکمل هم حرکت کنند مانند موتورهای یک هواپیما یا جت که باید هر چهار تابشان در یک جهت بچرخند تا هواپیما را به جلو برانند. اگر حتی یک موتور برعکس کار کند نتیجه از بین رفتن هواپیما و هدر رفتن نیرویش خواهد بود. سه قوه باید با هم کشور را اداره کنند والا اگر قرار باشد مجلس به دولت بگوید تا کار آمد... البته من با بحث نظارت کاری ندارم. نظارت باید در جای خود انجام شود و دولت نیز در چارچوب قوانین فعالیت کند و کارآمدی لازم را داشته باشد. همچنین قوه

من اگر نماینده مجلس بودم به وزیر صنعتی که اخیراً معرفی شده

بود رأی می دادم. زیرا وزارت صنعت، وزارت بزرگ و تأثیر گذاری

است و هریک روزی که وزیر نداشته باشند بهره وری های زیادی از

دست می رود، سرپرست هم نمی تواند کار وزیر را انجام

متأسفانه می بینم که بسیاری از فعالان سیاسی و فرهنگی و حتی کسانی که در حاکمیت هستند دنبال نا امید کردن مردم هستند. حتی رسانه ملی بعضاً گزارش هایی می دهد و حرف هایی می زند که می تواند این حرف ها را بهتر ارائه بدهد یا بعضی شان را ارائه ندهد و چیزهای دیگری بگوید. انتخابات لازمه یک کشور مردم سالار دینی است اما انتخابات باید امید، شادابی و پویایی به جامعه تزریق کند

اگر نیندگی کشور هر روز ۱۲۰۰ میلیارد تومان افزایش

دارد کار خوش را می کند. اینکه از روز طلا، مسکن و خودرو گران شده بخشی به عدم مدیریت برمی گردد اما اکثر اینها یک معنی دارد و آن اینکه از ارزش پول

ملی گاسته شده است پس در عوض جنگه بگویم این ۱۰۰ قلم کالا گران شده باید در یک جمله بگویم که پول ملی ارزان شده است. شاید مردم از این جمله خوششان نیاید اما با چنین فرضی آن وقت سؤال شاید این باشد که چرا قان کالا گران نشده است. زیرا اصل بر این است که با کاهش ارزش پول ملی همه چیز گران می شود و اگر چیزی گران نشد سؤال برانگیز است. حالا باید دید طرح های اقتصادی که مجلس می دهد تا چه حد ریشه مشکلات را اصلاح می کند ومنابع ملی را افزایش می دهد. بله ممکن است نمایندگان مجلس سه یا چهار ماه متمرکز شوند و با کمک دولت، مرکز پژوهش های مجلس و دیگر مراکز کارشناسی کمک کنند به اینکه مثلاً درآمد مالیاتی کشور ۲۰ درصد افزایش پیدا کند. آن هم نه اینکه با علی الرأس کردن مالیات از مالیات پردازهای خرد و کوچک بگیرد بلکه سراغ کسانی برود که از زیر بار مالیات دادن شانه خالی

■ شنبه ۲۹ شهریور ۱۳۹۹

■ سال بیست وششم

■ شماره ۷۴۴۷

■ شما در خلال صحبت هایتان به دغدغه تان درباره اجماع امور از طریق

ایجاد یک اجماع نسبی میان نهادهای مختلف اشاره کردید. اما از آنجا که به موعد انتخابات ریاست جمهوری نزدیک می شویم پیش بینی می شود که اختلافات و وعده وعیدها و انتقام جویی های جناحی بیشتر شود. این در حالی است که طبیعتاً کوفتن بر طبل اختلاف ها موجب ناامیدی بیشتر مردم خواهد شد. باتوجه به شرایط تحریم وفشارهای داخلی و خارجی مؤلفه امیدواری مردم را به عنوان مؤلفه ای که از نهادهای حاکمیتی تا من رسانه باید به آن توجه کنیم؛ تا چه حد دارای اهمیت می دانید؟

این بحث مهمی است و من متأسفانه می بینم که بسیاری از فعالان سیاسی و فرهنگی و حتی کسانی که در حاکمیت هستند دنبال نا امید کردن اند. حتی رسانه ملی بعضاً گزارش هایی می دهد و حرف هایی می زند که می تواند این حرف ها را بهتر ارائه بدهد یا بعضی های شان را ارائه ندهد و چیزهای دیگری بگوید. من تنها نکته کسی که دیدم عموماً در بیانات فقط تزریق امید می کنند رهبر معظم انقلاب است. اگر نه مجلس می گوید دولت نمی تواند، دولت می گوید مجلس نمی تواند، قوه قضائیه می گوید این نتوانست و آن نتوانست، صداوسیما هم می گوید اینجا نا کارآمدی است و آنجا نا کارآمدی است. اینها یک اشکال اساسی است. اینکه ما فکر می کنیم با تضعیف کردن همدیگر کاری از پیش می بریم درست نیست. مسأله دیگر هم این است که الان اداره کردن کشور واقعاً سخت است. یک زمانی حضرت آقا قبل از انتخابات مجلس اخیر نقل به مضمون فرمودند که این مسئولیت ها وپال است ومن تعجب می کنم که بعضی ها اینقدر اشتیاق دارند و می خواهند کسب مسئولیت کنند. همین الان بعضی نمایندگان مجلس یازدهم از حضورشان در مجلس پشیمان اند. واقعاً اگر کسی مسئولیت شناس باشد بعضی از این مسئولیت ها وپال است و باید بدون دنبال آدم تا آن مسئولیت را بر گردنش بیندازند نه اینکه خود فرد بدون دنبال مسئولیت. آن وقت من جایی این را به مزاح گفتم که آنقدر کاندیدای ریاست جمهوری داریم که باید اضافه شان را صادر کنیم. واقعیت قضیه اما این است که کار سخت است و قوا باید به یکدیگر کمک کنند. البته انتخابات لازمه یک کشور مردم سالار دینی است اما انتخابات باید امید، شادابی و پویایی به جامعه تزریق کند و کاندیدهای ریاست جمهوری باید تعهد بدهند که ما از عمیق ترین، باخردترین، متخصص ترین ومتدین ترین و با انگیزه ترین نیروها استفاده می کنیم. نه اینکه بگویند ما که آمدم همه قبلی ها را هل می دهیم یک طرف می رویم از نیروهای دیگر استفاده می کنیم. این نکته ای است که ان شاء الله همه ما باید رعایت کنیم.

گاهی حیف هایی که در کشور ما می شود ده ها یا صدها برابر میل ها است اما کسی روی حیف ها حساس نیست.

درست است که مجلس باید نظارت کند وقوانین اش هم درست باشد وقوانین هم مو به مو اجرا شود. اما باز در مورد قوانین هم رهبر معظم انقلاب نقل به مضمون اینگونه فرموده اند که وظیفه مجلس تعیین نقشه راه است و دولت موظف است در آن راه حرکت کند. البته رهبر معظم انقلاب در همان زمان فرمودند که راه باید به گونه ای طراحی شود که ماشین دولت بتواند روی آن حرکت کند. بگذارد با یک مثال مهندسی راه سازی بگویم. اگر جاده ای سه درصد شیب داشته باشد می شود آن را با ماشین سواری پیمود. اگر این شیب ۶ درصد شد خودر و حتماً باید کمک داشته باشد. اگر شیب جاده ۱۵ درصد بشود دیگر شما فقط می توانید با بولدوزر روی آن حرکت کنید. هیچ ماشین سواری نمی تواند در آن جاده حرکت کند.

■ **حالا تصور کنید کسی چنین جاده ای بسازد وبعد طلبکار هم باشد که تو چرا با ماشین ات وارد این جاده نمی شوی؟**

بله. همین طور در جاده ای که برای سرعت ۱۰۰ کیلومتر مناسب است علامت بگذاریم که می شود با سرعت ۱۲۰ کیلومتر هم حرکت کرد. یک زمانی اختلاف نظریان با رئیس جمهوری قبلی (احمدی نژاد) بر سر همین بود. او می گفت من می خواهم با سرعت ۱۴۰ کیلومتر بروم وبرخی وزرایم با من همکاری نمی کنند ومهیما نیستند. گفتم آقای این شما باید که به اشتباه می خواهید با سرعت ۱۴۰ کیلومتر بروید این جاده را با سرعت بیش از ۱۰۰ کیلومتر که سرعت مطمئنه و ایمنی آن است، نباید رفت. خب ممکن است نقشه راه مجلس این باشد که باید وضع معیشت همه مردم در سال جاری خوب بشود. خب این یعنی چه؟ از کجا؟ با کدام درآمد؟ با کدام منابع؟ بله یک جاهایی اختلاف پرداخته خایلی زیاد است وهمین ذره پولی که انجام درست خرج نمی شود که در این باره مشخص است باید ساختارها ومدیریت ها را اصلاح کرد.

■ **به هر حال مجلس یازدهم به نام مجلس اصول گرایی شناخته می شود اما اینکه در چند دوره قبل هم چنین بوده است. قاعدتاً اگر حسن یا ضعیفی داشته باشد به نام اصول گرایی هم نوشته می شود. آیا امثال شما دوبته تشکیلاتی که قبل از انتخابات این مجموعه را معرفی وحمایت کردند دغدغه ای از این جنس دارند وبیگیران هستند که تذکرها وبیادآوری های لازم را به نمایندگان داشته باشند؟ از این حیث معمولاً دو دیدگاه وجود دارد بعضی شاید بگویند اینها از خودمان هستند وهر کاری بکنند اشکال ندارد اما طیفی هم مانند آقای سلیمی نمین هستند یا خبرگزاری تسنیم که در جایی احساس کردند مجلس دارد در درستی نمی رود آمدند ونقد کردند و اشتباهات را گفتند. از جمله درباره نحوه برخورد مجلس با آقای ظریف با همین طرح های انتخاباتی مجلس که تسنیم در نقد آن گزارش مفصلی منتشر کرد. شما چنین دغدغه ها ومکانیسم هایی برای انتقال انتقادات در نمایندگان مجلس دارید؟ یا آنها راه خودشان را می روند؟**

ما حتماً ارتباط داریم. البته این ارتباط می تواند بسیار مطلوب تر وبهتر هم بشود. ضمن اینکه ارتباط ما با نمایندگان مجلس هم رابطه ای امرانه نیست. البته اگر حزب وجود داشته باشد رابطه اش با نمایندگان حزبی امرانه است هر چند طبیعتاً با نماینده خود تعامل مشورتی خواهد داشت وبازخورد های او را خواهد گرفت. به هر حال نمایندگان حزب موظف بررسی ها صورت می گیرد که مثلاً آیا مناقصه درست انجام شده یا نه یا مثلاً پولی در این میان خورده شده یا نه... همه اینها در جمهوری اسلامی انجام می شود اما اگر کسی بوجهی را جذب نکرد و آخر سال بوجه اش اضافه آمد وبرگشت به خزانه به کسی پاشجو نیست.

سیاسی

دارند و بعضی هم در جایگاه رئیس یا نایب رئیس کمیسیون ها جزو نمایندگان مؤثراند. ما حتماً نظرات تخصصی و کارشناسی مان را با این ۸ نماینده در میان می گذاریم. همین هفته گذشته در اتاق بازرگانی جلسه ای تشکیل شد و تعدادی از نمایندگان در آن حضور داشتند و درباره دفتر مطالعات اقتصادی با یکدیگر گفت وگو و بحث کردیم. حتی در ارتباط با رؤسای قوا گاهی ما مسائلی را که معتقدیم باید از لحاظ ساختاری یا رویکردی اصلاح شوند، می نویسیم وبه رؤسای قوا می دهیم. اما این طور نیست که این پیشنهادات امرانه باشد یا نمایندگان ناچار باشند از آنها تبعیت کنند. بالاخره آنها هم نظرات ما را می گیرند و هم نظرات کارشناسی دیگر را. البته توقع ما این است که روی نظرات ما بیشتر دقت بکنند چون بالاخره این نظرات نتیجه سی، چهل سال کار کردن است. آقای قالیباف که به عنوان رئیس مجلس انتخاب شدند، من اعلام آمادگی برای برگزاری جلسه مشورتی داده بودم. ایشان هم خودشانشقدم شدند وجلسه یک ساعت ونیمه ای با یکدیگر داشتیم ومن پیشنهاداتی را برای کارهایی که مجلس در کوتاه مدت ومیان مدت می تواند انجام دهد، ارائه کردم. همین طور درباره کارهایی صحبت کردیم که انجامش سخت است اما در هر حال مجلس باید آنها را انجام دهد.

■ **بداوری هم کردید که رقابت های سیاسی و انتخاباتی دیگر تمام شده...**

بله مشخص است که رقابت ها دیگر تمام شده وباید از این به بعد با هم کار کنند ان شاء الله...

■ **منتقدان دولت از وضعیت موجود کشور انتقاد می کنند. البته در اینکه وضعیت موجود با وضعیت مطلوب فاصله زیادی دارد کسی تردید ندارد از شما ی اصول گر تا فعالان سیاسی اصلاح طلب. اما به هر حال بخشی از این وضعیت محصول موضعی است که جمهوری اسلامی ایران در قبال زیاده خواهی های امریکا اتخاذ کرده. تردیدی نیست که مقاومت بهایی دارد. اما به نظر می رسد برخی جریان ها با وجود سینه زدن زیر علم مقاومت وتوصیه به آن وقتی صحبت از هزینه ها**

و تبعاتش می شود آن را به دولت واگذار می کنند. چطور می شود که به این دوستان قبولند که باید در هزینه های مقاومت هم شریک باشند؟

هزینه مقاومت الان مشخصاً تحریم است. معتقدم با اینکه تحریم های سخت و تندی علیه ایران برقرار است اما در مسائل اقتصادی کشور بیش از ۵۰ درصد نمی تواند مؤثر باشد. سهم گر انقلابی های ما در کشور یا حاصل ندانم کاری ها است یا نتیجه کار نکردن هاست یا دعوای های سیاسی. ما می توانیم خیلی از این عوامل را حل وفصل کنیم. یکی از کارهایی که با آقای قالیباف هم در میان گذاشتم برنامه ریزی برای بهبود فضای کسب و کار است. رتبه ما در دنیا از حیث فضای کسب و کار ۱۲۷ است. اول دولت یازدهم فکر می کنم در رتبه ۱۴۰ بودیم. بعد یک سری کارهایی انجام شد، در واقع یکسری اطلاعات اصلاح شد و ارتباط برقرار شد و رتبه ما به ۱۱۵ رسید. حالا دوباره تا رتبه ۱۲۷ نزول نداشته ایم. فضای کسب و کار یعنی چه؟ یعنی اگر یک نفر بخواهد در ایران کسب و کاری راه بیندازد دست کم یک سال معطل است. در حالی که در همین کشورها منطقه می بینیم که برای تأسیس کسب و کار جدید نهایتاً دو روز فرد را معطل می کنند.

چند وقت پیش در جلسه مجمع تشخیص مصلحت نظام یکی از معاونین وزیر اقتصاد و دارایی می گفت تا مدتی قبل یعنی تا همین سه چهار ماه قبل هر کسب و کار جدید فقط در وزارت اقتصاد سه ماه معطلی داشته و دارند سعی می کنند آن را به ۴۸ ساعت برسانند. اما بنده به آقای قالیباف گفتم به شما هم می گویم به دولت هم می گویم خارج از همه تحریم ها اگر دولت، مجلس وقوه قضائیه دست به دست هم بدهند ظرف یک سال ما حداقل می توانیم ۵۰ رتبه فضای کسب و کارمان را ارتقا بدهیم. آن وقت اگر فضای کسب و کار بهبود پیدا بکند بسیاری از مردم ذائقه شان تغییر پیدا می کند. شغل جدید وتولید جدید ایجاد می شود، کارها زودتر انجام می شود، رفت و آمدها کم می شود، سواستفاده وامضاهای طلایی کم می شود. بله خب یک عده هم هستند که در مقابل از دست دادن این امضاهای طلایی مقاومت می کنند ونمی گذارند که فضای کسب و کار بهبود پیدا کند. اینها کارهایی است که دولت می تواند انجام دهد. حضور آقا قلم پیش فرمودند که درست است یک سال بیشتر از عمر دولت نمائده اما این یک سال یعنی سه تا صد روز و یک ۶۵ روز. در صد روز خیلی کارها می شود انجام داد. مجلس هم نباید فکر کند که این دولت روزهای آخرش است و باید با استیضاح و رأی ندادن همکاران مانع ترانشی است و اگر نماینده مجلس بودم به وزیر صنعتی که اخیراً معرفی شده بود رأی می دادم. زیرا وزارت صنعت، وزارت بزرگ وتأثیر گذاری است وهر یک روزی که وزیر نداشته باشند بهره وری های زیادی از دست می رود، سرپرست هم نمی تواند کار وزیر را انجام دهد. من روزی رأی گیری تعجب کردم از اینکه بعضی نماینده ها گفتند چون آقای رئیس جمهوری به جلسه رأی اعتماد نیامده، ما به وزیر رأی نمی دهیم. من نمی خواهم بگویم آقای روحانی کار خوبی کرد یا کار بدی اما اگر رئیس جمهوری اشتباه کرده باشد مجلس نباید و نباید ورتخه را در تلافی معطل می کرد. ما باید به دنبال منافع ملی باشیم. حالا بالاخره فردا یا پس فردا یک وزیر دیگر معرفی می کنند

بله بالاخره بر اساس قانون اساسی معرفی وزیر بر عهده رئیس جمهوری است و رأی اعتماد ما بر عهده مجلس هم می تواند بگوید من رئیس جمهوری را قبول ندارم و هر وزیر که معرفی کند رأی نمی دهم. این هم می شود یک نوع اداره کردن مملکت که در آن کسی سودی نمی برد و همه ضرر می کنند. در حالی که می توانیم وارد یک بازی برد-برد بشویم و در جای خودش هم با هم رقابت سیاسی کنیم، من که در جناح دولت تعریف نمی شوم اما معتقدم که باید رئیس جمهوری مستقراً هم رصد کرد، هم حمایت وهم کمک.